

2. juli 2019

Medlemsbrev no.: 6

Næste møde: 3. september 2019 – Hjemmemøde

Vært: Carl-Erik.

3 min.: Karl-Erik

Referat fra sidste møde

Fraværende: Ingen denne gang, men vore damer medbragt.

Vel ankommet, og efter at have startet med lidt lyserøde bobler i haven, tog flokken plads ved "langbordet" indendørs.

Her blev først serveret en lækker forret med tilhørende vine (hvide), inden hovedretten, i form af voksne bøffer tilberedt af værten ham selv, kom på bordet sammen med de for årstiden nye kartofler og tilbehør i form af forskellige salater.

Dette blev efterfulgt dessertkage med frugt og tilhørende fløde eller for de der har de lyster - creme fraiche

Aftenens sang, " Du danske sommer" blev naturligvis afsunget stående, og en udvidelse af koret med kvindelige stemmer gjorde godt for niveauet.

De 3 minutter var efter tur nået til Leo, der causerede over hvordan vi med de i vor ungdom udsatte prøvelser, havde klaret at nå hvortil vi er i dag.

I al ærbødighed her i sekretariats ferietid.

Deo, patriae, amicis

Skriverkarl

Carl-Erik

God sommer til alle

3 min. v/Leo Holm.

Vi er her endnu....

I stille stunder kan man i vores alder ved eftertænkksomhed fundere over livsforløbet indtil nu.

Vi, der var børn i 40'erne, 50'erne og 60'erne, har oplevet en utrolig udvikling både på godt og ondt.

Hvad mindes vi hver især fra den tid:

- Vores børnesenge var malet med blybaseret maling.
- Vi havde ingen børnesikring på vinduer og døre, og når vi cyklede, bar ingen af os hjelm.
- Som børn kørte vi i biler uden sikkerhedsseler eller airbags.
- Vi drak vand fra haveslangen og ikke af flasker.
- Vi spiste brød med masser af smør og ramona, drak sodavand med sukker i, men blev ikke overvægtige, fordi vi altid var ude at lege. Vi delte gerne en sodavand med andre og drak af samme flaske – uden at nogen rent faktisk døde af det.
- Man brugte timer på at bygge sæbekassebiler af ting, der var kasseret, og ræse i fuld fart ned ad bakken, bare så for at finde ud af, at vi havde glemt at sætte bremsen på.

Nutidens teknik i form af mobiltelefoner, Ipads, computerspil, Netflix, sociale og andre medier, var totalt ukendte. Vi havde venner! Vi gik ud og fandt dem gennem leg!

Jeg vil mene, at vores generation alligevel har fostret nogle af de mest risikovillige, de bedste problemløsere og arbejdsomme nogensinde.

Vi havde frihed, fiaskoer, succeser og ansvar, og vi lærte at forholde os til det alt sammen.

.... og vi er med endnu som veteraner!

TILLYKKE!